

SZUKAJ

O UCZELNI

UNIA EUROPEJSKA

JUBILEUSZ 90 - LECIA
STUDIÓW LEKARSKICH W
POZNANIU

WIRTUALNY DZIEKANAT

WYBORY

REKRUTACJA 2011 / 2012

REKRUTACJA 2012 / 2013

STUDIA

WSPÓŁPRACA
MIĘDZYNARODOWA

LLP ERASMUS

NALIKA

BIBLIOTEKA
WYDAWNICTWA

INFORMACJA I PROMOCJA

DOCUMASTER CAMPUS

SZPITALA KLINICZNE

SPIS OSÓB I JEDNOSTEK

SERWER ADMINISTRACYJNY

ZAMÓWIENIA PUBLICZNE

Skrzynka
rektorska

WSPOMNIENIE PROF. DR HAB. LESŁAWA WÓJCIAKA (1921-2004)

Prof. dr hab. Lesław Wójciak urodził się 12 września 1921 roku w Gnieźnie. Po ukończeniu Akademii Medycznej w Poznaniu uzyskał tytuł lekarza dentystry w 1950 roku. Swoje życie zawodowe związał z akademicką stomatologią podejmując w tym samym roku pracę w Zakładzie Stomatologii Zachowawczej. Dwa lata później obronił tezę rozprawy doktorskiej pod kierunkiem prof. dr hab. Rudolfa Sarrazina uzyskując stopień doktora medycyny dentystycznej. Kolejne lata przyniosły dalszy rozwój naukowy uwieńczony w 1967 roku zatwierdzeniem rozprawy habilitacyjnej. W 1971 roku prof. dr hab. Lesław Wójciak został mianowany na stanowisko docenta w macierzystej uczelni.

Zainteresowania naukowe Profesora były ukierunkowane głównie na stomatologię dziecięcą stawiając go wśród liderów tej dziedziny w naszym kraju. Tematyka badawcza prowadzonych prac była związana z zagadnieniami próchnicy zębów, chorób przyzębia, profilaktyki fluorkowej oraz występowania prądów elektro-galwanicznych w jamie ustnej. Jako specjalista stomatologii zachowawczej i dziecięcej prowadził specjalizację młodych lekarzy oraz był promotorem prac doktorskich. W 1990 roku otrzymał tytuł i stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Prof. dr hab. Lesław Wójciak jako wybitny znawca problematyki stomatologii wieku rozwojowego widząc konieczność integralnej wielospecjalistycznej opieki medycznej nad dziećmi niepełnosprawnymi, stworzył założenia i opracował programy profilaktyki i leczenia u tych pacjentów. Wprowadził i upowszechnił zastosowanie znieczulenia ogólnego przede wszystkim u dzieci obciążonych upośledzeniem umysłowym. W ramach tej działalności nawiązał pionierską, w tym okresie, współpracę ze środowiskiem pediatrów, anesteziologów, socjologów i psychologów. Przez wiele lat piastował stanowisko wojewódzkiego specjalisty i konsultanta w zakresie stomatologii dziecięcej na terenie Wielkopolski.

Prof. dr hab. Lesław Wójciak miał szczególne zasługi w tworzeniu programów i bazy nauczania stomatologii dziecięcej na poziomie akademickim. Od 1968 roku działając aktywnie jako członek Zespołu Dydaktycznego w Zakładzie Stomatologii Zachowawczej przyczynił się do powstania w 1973 roku Pracowni Stomatologii Dzieci i Młodzieży, która pod jego kierunkiem została przekształcona w 1985 roku w Zakład Stomatologii Dzieci i Młodzieży. W 1986 r. stworzył także unikalną, nie tylko na skali kraju, akademicką placówkę dydaktyczną w Poznaniu- gabinet stomatologiczny na terenie szkoły podstawowej.

Prof. dr hab. Lesław Wójciak jest autorem 125 publikacji naukowych, których tematem są przede wszystkim problemy stomatologii dziecięcej. W 1985 roku w dorobku Profesora ukazał się dwuczęściowy skrypt dla studentów stomatologii „Wstęp do kliniki stomatologii zachowawczej wieku rozwojowego”. Ponadto w 1987 roku opracował do podręcznika stomatologii dziecięcej („Stomatologia wieku rozwojowego” red. M. Szpringer- Nodzak) rozdział pt. „ Dzieci niepełnosprawne a opieka stomatologiczna”.

Od początku powstania „Poznańskiej Stomatologii” prof. dr hab. Lesław Wójciak był aktywnym członkiem jej zespołu redakcyjnego.

Profesor dużo czasu poświęcił pracy społecznej, szczególnie w polskim Towarzystwie Stomatologicznym, w którym działał od 1955 roku. W latach 1980-1988 pełnił funkcję przewodniczącego Sekcji Stomatologii Dziecięcej PTS.

Profesor dr hab. Lesław Wójciak został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i wieloma odznakami honorowymi przyznawanymi za działalność na rzecz Poznania, woj. Poznańskiego i leszczyńskiego oraz zielonogórskiego. W 1969 roku otrzymał nagrodę naukową im. Antoniego Cieszyńskiego za prace badawcze z zakresu chorób przyzębia oraz srebrną i złotą odznakę honorową PTS. Ponadto PTS w 1989 roku nadało profesorowi godność „Bene Meritus”.

Prof. dr hab. Lesław Wójciak po przejściu na emeryturę w 1991 roku pozostał nadal członkiem naszego zespołu, chętnie dzieląc się swoim doświadczeniem naukowym, dydaktycznym i klinicznym.

W dniu 8 października 2003 roku odszedł od nas nasz Nauczyciel, Lekarz i Przyjaciel...

Czcząc Jego pamięć, będziemy zawsze wspominać mądrego, dobrego i łagodnego człowieka oraz wrażliwego na potrzeby ludzkie lekarza, nauczyciela akademickiego, którego zasługi są nie do przecenienia.

prof. dr hab. Maria Borysewicz- Lewicka
dr n. med. Maria Kruszyńska -Rosada
„Czasopismo Stomatologiczne” 2004 (5): 297-298
„Fakty AM” 2003, 11-12, 26

08-07-2007 19:08
Aneta Olszewska

